

ย้อนรอยวิถี... ‘ปันโอง’ เคลื่อบดินเผาด้วย‘เตามังกร’

“ อ่อมังกร ” ผลิตภัณฑ์หนึ่งเดียวที่มีเชื้อ
เสียงของ จ.ราชบุรี ปัจจุบันมีอยู่มากกว่า
30 โรง ที่ยังคงอิทธิพลนั้นอย่างตามแบบกฎหมายมีอยู่
ท้องถิ่นของชาจีนแห่งเดียวในไทย ที่เคยพำดัง
กระบอกอยู่ที่ จ.ราชบุรี เมื่อหลายร้อยปีก่อน และ
ได้นำความรู้การบันน์โลงมังกรติดตัวมาด้วย จนยึด
เป็นอาชีพการบันน์โลงที่ทำด้วยมือล้วนๆ ไม่มีการ
ใช้เครื่องจักรกล

แต่ด้วยปัญหาหลายประการ เช่น วัสดุดีบูลด
น้อยลง ใช้ถังพลาสติกแทนถ่องมังกรเพิ่มขึ้น คนที่
ปั้นโลงรุ่นเก่าๆ มือดีก็เสียชีวิตไปบ้าง อกไปทำงาน
อื่นบ้าง บางกันค่าแรงงานเพิ่มขึ้น แต่เดือนทุกๆ เดือน
เดิม หุ่นสาวก็หันไปทำงานที่ร่ายก้าวการรื้นโลง
ที่เป็นงานอยู่กับเดินทำให้ผู้ประกอบการใจโลงเริ่ม
ขนชุดลับไป บางโรงหันไปทำเครื่องเคลือบดินเผา
อย่างอื่น เช่น กระถางปลูกต้นไม้ งานเครื่องเคลือบ
ดินเผาแบบดีลปะตากแต่งสวน บ้านพัก และเชื่อร์ต

ผศ.สุกกา ปานเบรม รองคณบดีคณบดีคณะมัณฑะ
ศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นประธานในพิธีเปิดงาน
“โครงการย้อนร่องรอยวิถีชีวิตเครื่อง
เคลื่อนบินเพาไทร์สู่การสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน”
การสร้างสรรค์เครื่องเคลื่อนบินเพาด้วยไม้สัก
จังหวัดราชบุรี Dragon Wood Firing 2012 ที่โรง
โรงรุ่งศิลป์ เลขที่ 412/3 ซอยตันโพธิ์ หมู่ 1 ตำบลเมือง
ค อำเภอ ราชบุรี

มีสถาบันการศึกษาต่างๆ เกี้ยวรวมหลักแห่ง
อาทิ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏลัษณ學院 มaha
วิทยาลัยศรีคุนทร์หรือโรม ประสานมิตร มหาวิ
ทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตเพชรบูรพา คณะศิลปะวิจิตร
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์และ

· ใจงดงามที่ผ่านการเผาเผือก

คณะอาจารย์และนักศึกษาเข้าร่วมงาน

ม นายธนกร ครองชนม์ รองผู้ว่าราชการ
จังหวัดราชบุรี เป็นประธานเปิดและจุดไฟในเด
ษา โครงการสร้างสรรค์งานเครื่องเคลือบดินเผา
ด้วยเตาแมงกร จังหวัดราชบุรี จัดขึ้นเพื่อกระหนับ
ในการนำความรู้ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ค่อยๆ
เลือนหายไปจากวิชชิตของคนไทย มาพัฒนาฟื้นฟูอย
อต เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และยังคง
ความเรียนรู้ยา gele เช่นวิถีการทำแบบดั้งเดิม ซึ่ง
ได้แก่ การสร้างเตาเผาแบบน้ำยา การนำเศษวัสดุ
ต่างๆ มาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการเผา และการใช้
ขี้น้ำในกระบวนการเผาอีกด้วย นี่คือ

โดยจัดกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ดังเดิมของ
บรรพชุนุ แล้วเชื่อมโยงสมส่วนความรู้ต่างๆ ที่
ได้รับการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผล
งานเครื่องเคลื่อนดินเนพา ของนักเรียน นักศึกษา
ครู อาจารย์ คิลปิน และผู้สนใจทั่วไป ให้มีความ
หลักหลากรสั่งขึ้น

การจัดสัมมนาครั้นนี้จึงเป็นการให้ความรู้ที่นี่ ฐานะและเทคนิคต่างๆ เกี่ยวกับการเพาะเตามังกร เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่อยู่บนพื้นฐานของ ความเรียบง่าย และให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาสามารถนำไปใช้ได้จริง ความรู้ที่ได้ไปทดลองต่อยอด เพื่อนำไปใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงาน ตามแบบฉบับของตน ที่จะนำไปสู่การพัฒนาและการสร้างสรรค์ที่ดียิ่ง

มีผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น 118 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เป็นนักศึกษาสถาบันการศึกษาต่างๆ รวม 83 คน คณาจารย์และศิลปิน รวม 35 คน

นักศึกษาเรียนปั้นด้วยตัวเอง

100% Natural
Organic

ชัยชาญ สารเวช

ทัศนัย ศิลป์ประเสริฐ

ผศ.ชัยชาญ สารเวช อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร กล่าวว่า ที่นี่เป็นต้นตอของการทำงานพื้นถิ่นของโองมังกรราชบุรี มีส่วนผสมพิเศษอย่างขี้เต้าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของที่นี่ โดยเด็กหนุ่มสาวเหล่านี้เป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่จะพยายามหาประสบการณ์ ซึ่งการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยจะเป็นแค่ทฤษฎีเป็นวิชาการ แต่ห้องนักเรียนมีการปฏิบัติงานอะไรต่างๆ มากมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของนักศึกษาที่ต้องเจอนหลังจบการศึกษาไปแล้ว

“เป็นเรื่องที่ดีที่ทางโรงงานรุ่งศิลป์ของคุณทัศนัย ศิลป์ประเสริฐ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มาร่วมทำเวิร์กช็อปที่นี่ ซึ่งไม่ใช่มหาวิทยาลัยศิลปากรที่เป็นเจ้าภาพแห่งเดียว แต่ยังมีอีกหลายสถาบันที่มาร่วมงาน สิ่งเหล่านี้จะทำให้งานเก่าๆ ได้มีการประยุกต์และพัฒนาสร้างสรรค์เป็นลักษณะแนวใหม่นอกเหนือสิ่งเก่าๆ ที่ได้เคยทำไว้อยู่ตลอดเวลา เป็นการสืบสานสิ่งที่บรรพบุรุษของไทยได้ทำไว้ในอดีต”

นายทัศนัย ศิลป์ประเสริฐ เจ้าของโรงโrongรุ่งศิลป์ กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของเตาเผา มังกรว่า เป็นเตาพื้นฐานที่มาจากการเมืองจีน เมื่อ 75 ปีก่อน ชาวจีนจากโพ้นทะเลได้มายังเมืองจีน คือ “โรงงานเล้าองไถ” และของ “เล้าแซไถ” ที่เป็นเพื่อนกัน และมาเมืองไทยอยู่ที่กรุงเทพฯ จากนั้นได้นำดินจากราชบุรีกลับไปบ้านที่กรุงเทพฯ ปรากฏว่า นำไปบ้านแล้วดินที่ราชบุรีมีคุณภาพดี หั้งกรรชื่นรูปไม่แตกเสียหายมาก หลังจากทดสอบแล้วก็กลับมาที่ราชบุรีอีกครั้งหนึ่ง และได้เริ่มต้นการทำถ้วยชามเล็กๆ เช่น ไห จากนั้น มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ จนมาถึงการทำໄอองใหญ่มังกรกล้ายเป็นลินค้าระดับภัยในบ้านและนอกบ้าน

นับแต่นั้น ปัจจุบันมีการส่งจำหน่ายไปทั่วโลก ทางยุโรปและอเมริกา และทั่วประเทศไทยโดยเฉพาะภาคอีสานถูกนำไปตามชานม้านจะขอบโองมังกร เพราะว่าเปลาฝนตก โองมังกรจะสามารถใส่น้ำกินได้ดีที่สุด เพราะไม่แตกหัก ไม่มีมลภาวะ ถ้าเป็นโองปูนหากน้ำแห้งไปแล้วจะหัวใจแล้งพอใส่น้ำเข้าไปจะเกิดแรงดันและระเบิด และยังมีเรื่องหินปูนเข้าไปปะปนอยู่ ซึ่งประชาชนทางภาคอีสานที่ใช้โองมังกรใส่น้ำ จะรู้ดีว่าน้ำจากโองมังกรราชบุรีน้ำเย็นน่าดื่ม

จึงควรอนุรักษ์ “โองมังกรราชบุรี” ไว้อย่างสูญหายไปจากแผ่นดินไทย

พันธุ์ แก้วนุย